

Ποιο ήταν το τέλος του Ηρώδη που με εντολή του σφαγιάσθηκαν τα Νήπια

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο Ηρώδης ο Μέγας Βασιλιάς της Ιουδαίας, αραβικής καταγωγής. Ήταν γιος του στρατηγού Αντιπάτρου, συνεργάτη των Ρωμαίων, ο οποίος μαζί με το διεκδικητή του θρόνου Υρκανό βοήθησε τον Καίσαρα με στρατό όταν αυτός έφτασε στην Αλεξάνδρεια. Ο Αντίπατρος σε ανταμοιβή έγινε τετράρχης της Γαλιλαίας το 47 π.Χ., έπειτα κυβερνήτης της Κοίλης Συρίας και επί Αντωνίνου, Βασιλιάς της Ιουδαίας. Τα παιδιά του επίσης απέκτησαν αξιώματα και ο Ηρώδης έγινε τότε έπαρχος στη Γαλιλαία.

Ο Ηρώδης, αφού εξασφάλισε την εύνοια της Ρώμης, ελίχθηκε στις συμμαχίες του ανάμεσα στον Βρούτο, τον Μάρκο Αντώνιο και τον Οκταβιανό, τασσόμενος κάθε φορά με το μέρος του νικητή. Παρά το γεγονός ότι παρέδωσε σημαντικό έργο στην περιοχή, ωστόσο ήταν ως χαρακτήρας αδίστακτος σε κάθε εγκληματική του ενέργεια που θα μπορούσε να του εξασφαλίσει την εξουσία του, ήταν φιλόδοξος και ακόλαστος. Ήταν απάνθρωπος σε σημείο που δεν δίστασε να σφάξει την ίδια του τη γυναίκα, τρία από τα παιδιά του, τον πεθερό του και φυσικά παρέμεινε στην ιστορία ως αιμοσταγής Βασιλιάς σφάζοντας τα αθώα νήπια της Βηθλεέμ (Ματθ. Β' 16-18).

Πέθανε λίγο μετά τη σφαγή των νηπίων από φριχτή και επίπονη ασθένεια, πληρώνοντας έτσι, σύμφωνα με τη χριστιανική παράδοση, το αποτρόπαιο έγκλημά του.

